

2'arín

Nr. 86 – 8. MAI 1999

Teir hugna sær í
dýrðarveðrinum í Sörvági
seinasta sunnudag

Fjølbroyttir góðveðurstónar úr Vágum

Orð: Martin Mouritsen
Myndir: Andrass Henriksen

Musikkstevnan fyri blásarar var hildin leygardagin, 1. mai, í høllini Sörvags skúla. Ljóðviður-skifti, pallur, áhoyrarapláss og sjálvur karmurin var góður. Dýrðarveður var hendaðan dagin meðan spælarnir marsjeraðu teinin eftir Niðaravegi til skúlan undan konsertini. Tað er ikki lætt at marsjera og spæla í senn, og ætlanin var neyv at marsjera í framsýningaranda, men heldur at gera vart við tiltakið og fyri at seta dám á stevnuna.

Vertirnir, Sörvags Tónleikarfelag við Stefan Simonsen sum dirigenti, lögdu fyri og spældu seg rættiliga út. Tveir fyrrverandi musikkskúlalærarar,

Andrés Helgason úr Íslandi og Peter Betley úr Bretlandi, sum tað tíðarskeiðið teir vóru her, vóru leiðarar hjá orkestrinum, spældu við á konsertini eins og fleiri aðrir stuðuls-spælarnir.

Orkestrið hátíðarhelt fjóruti ára stovningardag, og í tí sambandi hevði orkestrið bílagt ein marsj. Vágamarsjin, frá bretanum Goff Richards, sum sjálvur stjórnaði væl skrivaða marsjin við góðum skiftum millum tað hátíðarlaga og tað lagakenda. Richards leggur í tónasmiði sínum serligan dent á tað rútmiska, men fekk eisini nýkjari spæl fram í væl spældu miðpartinum. Marsjurin krevur hampuliga gott orkestrum, men tónasmiðurin hevur hegnisliga smíðað soleiðis, at veiku

partarnir eisini ljóða væl.

Goff Richards arbeiðir í gerandisdegnum sum tónaskald, leggur til rættis og dirigerar útvarps- og sjónvarpstónleiki hjá BBC. Hann er dómari til ymskar kappingar og arbeiðir innan fleiri tónleikaslag, men her er hann best kendur fyri leiklutin innan hornstónleik.

Vestmanna Hornorkestrur við Atla Petersen sum leiðara, hevur unga manning og so at siga allir spælarnir eru musikk-skúlanæmingar hjá Atla. Orkestrið hevur góðan klang, og tað tykist sum teimum dómur at vera saman og spæla. Skráin var væl blandað við barokk, klassiskum og disco tónleiki og hóskaði væl til orkestrið.

Solistur á kornet við

Fuglafjarðar Hornorkestrur var ungi og evnaríki Johan Hentze, sum kom væl frá sera torføru avbjóðingini í stykkinum Napoli við variasjónum, ið Graeme Rudd hevur lagt til rættis. Fjórtað ára gamli Johan Hentze eigur at koma longur fram í ljósið nakað skjótt. Graeme Rudd var burturstaddur, og Steve Foggini, ið starvast hjá Boosey & Hawkes í London, var komin til Føroya at leiða Fuglafjarðar Hornorkestrur og Nes Sónkar Musikkfelag á stevnuni. Orkestrini og Steve høvdu fingið væl burtur úr stuttu venjingartíðini.

Tvøroyrar Hornorkestrur hevði musikkskúlalæraran Dewi Jones sum dirigent. Tað hoyrdist í teimum báðum fyrstu stykkjunum, at Dewi Jones dugur at forma og fraserar tónleikin so at hann ljóðar rættur og einfaldur. Dewi fer av landinum næsta skúlaár, eftir at hann hevur starvast í Suðuroy seinastu tveir árin. Vónandi halda næmingar, ið enn ikki eru við orkestrinum, áfram næsta ár.

Tað liggur líka sum ein skylda á teimum trimum orkestrinum úr Havn og úr Klaksvík at spæla á ávisum stóði.

Havnar Hornorkestrur við Ova Olsen spældi vakurt legato í russiska

fólkalagnum, ið Eric Ball legði til rættis, og Skansamarsjurin hjá Olaf Ellingsgaard, ið Robert Oughton legði til rættis. Ljóðaði somuleiðis væl.

Klaksvíkar Hornorkestrur við Sharon Fisher og størum hópi av royndum spælarnum, hevði góðan hornorkestrurljóð, og ljóðförsjavnvagin var góð. Skráin var væl sett saman úr tí skemtiliga til tað álvarsliga.

Harmoniorkestrið GHM við Atla Petersen og Kenneth Jones hevur unga manning, sum fekk amerikansku fólkalagnumi at svinga. Kenneth Jones hevði eins og fleiri aðrir úr at gera at spæla í fleiri orkestrum sum stuðuls-spælari.

Seinast á skránni spældi felagsorkestrur, ið Goff Richards sjálvur stjórnaði. Spælarnir høvdu stóra virðing fyri Richards, og sjónligt var at teimum dámdi at spæla Farandole úr Larlesienne Suituni eftir Bizet, men áhoyrararnir vóru, eftir hálvanfjórða tíma í messingljómi, so mikið lúgvaðir at útbrotið nærkaðist, og sjálvur marsjeraði eg út, meðan felagsorkestrið spældi seinasta marsjin Old Comrades. Konan skuldi til Shakespeare in Love í Havnar Bio.

Musikkstevnu konsertin har hava oftast verið drúgvur fyri áhoyrararnar, sum flestir munnu ynskja seinastu orkestrinum ein langan marsj. Men spælarnir hava góða stevnu fyri tað, um konsertirnar ikki eru áhoyraravinaligar; og

so var eisini hesaferð. Dygdin á stevnuni skal ikki metast á áhoyraratali, men almenningurin skal hava ein møguleika at vitja konsertin hóast alt.

Orkestrur og fyrireikarar mugu enn einaferð hugsað um endamálið við komandi musikkstevnum og serliga konsertunum í hesum sambandi. Spæla orkestrini fyri hvørjum øðrum, sær og sínum, og hava áhoyrar yvirhøvur nakran tynding? Mitt boð er, at størstan tynding hevur tað at vera saman um tónleikin, vera virkin og at lurta eftir øðrum. Orkestrini skulu ikki leggja seg eftir at fáa eins nógvur áhoyrarar sum Prix Føroyar, men álíka væl. Eru nóggu orkestrur við, má spælitíðin fyri hvørt orkestrum, ið roknast skift, setast til tiggju minuttir.

Serliga áhugavert tiltak á stevnuni var fyrilestur Goff Richards, sum at leggja til rættis og skriva fjóltáttanda tónleik.

Goff Richards segði seg vóna, at myndugleikar virðismeta tyndingina at ung og eldri eru virkin í tónleiki saman, og helt at hetta er nakað serstakt fyri blásarar; og so minti hann á tað sannroynd, at ein kann fáast við tónleik til dovggjandi dag, men fyrirtreitin er, at ein fær møguleika at byrja á ungum árum.

Sörvags Tónleikarfelag við John Mouritsen og fleiri lögdu góðan karm um stevnuna og syrgdu fyri at øll kendu seg væl sölksinsdagin 1. mai í Sörvági.

Til lukku.

Dýrðarveður var hendaðan dagin meðan spælarnir marsjeraðu teinin eftir Niðaravegi til skúlan undan konsertini